

POBRESA

.. Textos de la Sagrada Escritura:

- “El qui rep la llavor entre cards és el qui escolta la paraula, però la preocupació d'aquest món i la seducció de la riquesa l'ofeguen, i resulta infructuosa” Mt 13, 22
- “Apesarat per aquestes paraules, se n'anà tot trist, perquè tenia molts béns” Mc 10, 22
- “Però un samarità que anava de viatge arribà prop d'ell, el va veure i se'n va compadir, s'hi acostà, li va posar oli i vi a les ferides i les hi va embenar; acabat, el muntà damunt la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà es va treure dos denaris i els va donar a l'hostaler tot dient-li: “Ocupa-te'n, i les despeses que facis de més, jo, quan torni, te les pagaré” Lc 10, 33 - 35

- Jesús vol que visqui la pobresa?

Jesús, amb la seva vida i amb la seva doctrina, ofereix un model de pobresa: tria néixer en un pessebre; fuig a Egipte sense res; treballa com a fuster; predica de poble en poble; mor a la Creu sense res: sortegen els seus vestits i ens lliura a la seva Mare; l'enterren al sepulcre d'un amic.

En el passatge de l'Evangeli que has llegit, Jesús ens diu que la llavor de la paraula de Déu no germina per culpa de:

Les preocupacions d'aquest món: la mandra, la comoditat, l'afany de diversió... “Ja ho sé que he d'anar Missa o fer l'oració, però la música, la televisió, el cinema, una festa, m'impedeixen fer-ho”.

La seducció de les riqueses: “no penso en Déu ni en els altres perquè estic ficat en el meu món: el mòbil, la play, l'I-Pod, la psp, la moto...”. Les diversions també ens poden apartar de Déu: una pel·lícula inconvenient, una festa...

Quan el cor està ple de coses no hi ha lloc per a l'amor de Déu: no tenim temps per resar, per ajudar els altres i en canvi ens sobra temps per jugar, fer esport, escoltar música...

- Aleshores un cristià no pot tenir res, ni divertir-se amb res?

No som àngels, som homes, necessitem coses com el menjar, la roba, els llibres, el material esportiu. Però un excés de coses ens perjudica.

Deia el filòsof grec Plató que l'excés de béns materials ens converteix en gent fluixa, capritxosa, manipulable... Sense il·lusió pels valors que enriqueixen de veritat l'home.

Un altre filòsof, l'alemany Shopenhauer deia que buscar la felicitat en els béns materials és com beure aigua salada, cada vegada tenim més sed. La felicitat la dóna tenir amics, una família: estimar les persones que ens envolten, no ser un solitari reclòs en el seu palau d'ivori.

- Això vol dir que és bo tenir coses... Si les poso al servei dels altres, clar.

Exacte. Ser cristià és ser el bon samarità de la paràbola que hem llegit al principi. No podem passar de llarg davant dels problemes dels altres; no podem ser espectadors passius; cal que ens impliquem en els problemes fins a resoldre'ls. Quan vegis a la televisió les imatges d'un desastre natural o d'un atemptat, has de veure persones no notícies..., els altres tenen sentiments, sofreixen, ho passen malament, ens necessiten... És un manament de Jesús: "ves i fes tu el mateix".

I no només ens hem de preocupar per les necessitats materials, també - i sobretot - hem de preocupar-nos de les necessitats espirituals dels altres: ensenyar a confessar-se, a fer oració, a viure la Missa... En definitiva, ens hem de proposar que els altres vagin al Cel

Et pot servir l'anècdota d'un estudiant de 18 anys. Durant l'estiu havia treballat un mes com a cambrer per a guanyar diners i comprar-se una moto. A començaments de curs un amic li va demanar un donatiu per a construir la parròquia de Sant Josepmaria a la seva ciutat. Sobre la marxa li va donar 100€. A l'endemà va anar a buscar el seu amic i li dóna els 600€ que li quedaven del que havia guanyat a l'estiu. A un professor universitari també li van demanar un donatiu per a la parròquia. Quan va preguntar quina quantitat havia de donar li van explicar l'anècdota de l'estudiant. Conmogut, aquest professor va lliurar el sou d'un mes... Tu ets així de generós quan et demanen ajuda per a coses santes i importants?

- És difícil viure la pobresa en un món com el nostre...

Vivim en la societat del consum. Se'ns convida a gastar contínuament. Per això cal que aprenuem a ser capaços de viure amb poques coses: penses que una persona que està tot el dia pensant en comprar i en divertir-se, està preparada per a ser santa?

Cal que ens convencem que la felicitat no consisteix en dur una vida còmoda sinó en tenir un cor enamorat. La felicitat no la dóna el tenir de tot -de fet, hi ha rics infeliços i pobres alegres- sinó en saber estimar els altres. L'alegria de donar, de compartir, de ser solidari.

... Examen sobre la pobresa

- Quantes coses tens a la teva habitació: roba esportiva, aparells electrònics?
- Et fixes massa en “les marques” de les coses?
- Tens cura de les coses perquè durin, perquè no s'espatllin ni es perdin?
- Ets generós amb el que tens: deixes les coses?
- Dónes almoina els diumenges a l'església o als pobres del carrer?
- Saps donar dels teus estalvis, renunciant a capricis, per ajudar en iniciatives socials o solidàries?
- Fas visites de pobres?
- Ajudes a la catequesi?
- L'afany de divertir-te t'impedeix preocupar-te i ajudar els altres?
- Quin és el teu tresor, allò del que et costaria desprendre't?